

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2016. június 12.
(vasárnap)**

Horváth Géza

FOGLYOKNAK SZABADULÁS

Énekek: 130,1; 469; 171; 467

Lekció: Lukács 4,31-37

Alapige: Lukács 4,33-35

A zsinagógában volt egy tisztátalan ördögi lélektől megszállott ember, aki hangosan felkiáltott: „Ah, mi közünk hozzád, názáreti Jézus? Azért jöttél, hogy elpusztíts minket? Tudom, ki vagy, az Isten Szentje!” Jézus azonban ráparancsolt: „Némulj el, és menj ki belőle!” Erre az ördög odavetette őt közéjük, kiment belőle, de semmi kárt nem tett benne. Ekkor rémület fogta el mindnyájukat, és így szóltak egymáshoz: „Milyen beszéd ez? Hatalommal és erővel parancsol a tisztátalan lelkeknek, és azok kimennek!” És elterjedt a híre mindenütt a környéken.

Imádkozzunk!

Áldunk téged, Édesatyánk, hogy nincs olyan mélység, ahonnan ne lehetne kiáltani hozzád. Nem tudunk olyan mélyen lenni sem a bűnben, sem az elkeseredésben, hogy ne hallanád meg azt, aki úgy kiált, mint egykor Bartimeus kiáltott: Jézus, Dávid fia, könyörülj rajtam!

Köszönjük az ígéretet és az ígét, hogy te olyan Isten vagy, aki az egeken száguldsz segítségünkre, mert azt akarod, hogy éljünk, bővölködjünk, megszabadult élettel dicsérjünk és magasztaljunk téged.

Köszönjük, hogy egybegyűjtöttél minket e helyre ezen a reggelen. Tudjuk, hogy nem véletlen, hogy itt vagyunk, itt kell lennünk ebben az órában. De a legnagyobb csoda mégis az, Őr Jézus, hogy te itt vagy a középben, és azt akarod, hogy minden csendre térjen szívünkben, gondolatainkban, és megszólalhass közöttünk, nem emberi szóval, mert az fülig, ha érhet, de szívig nem mehet, hanem a te életre segítő, hitben megerősítő, reménységet adó, vigasztaló és bátorító igéddel, szavaddal.

Köszönjük, hogy lehajoltál és lehajolsz hozzánk, hogy alant vannak örökkévaló karjaid.

Kérünk, ölelj magadhoz, hogy a veled való közösségben megszabadult élettel tudjunk téged dicsőíteni, neked szolgálni és rólad majd bizonytságot tenni.

Jövel Szentlélek Úristen, töltsd be szíveinket épen.

Ámen.

Igehirdetés

Ha Lukács evangéliuma egész 4. fejezetét elolvassuk (én ezt tettem az elmúlt héten, amikor láttam, hogy innen lesz a mai ige), akkor lehet, hogy észreveszitek azt, amit Isten Lelke elém hozott: ebben az igeszakaszban két érdekes dologról van szó. Az egyik érdekesség az, hogy többször olvasunk az Isten Lelkéről és az ördögi lélekről, mint egymással szembenálló, harcban álló lelki hatalomról.

Az egyik érdekessége az igének tehát ez: — figyeljétek meg — néhány igét hadd idézzek: „Jézus pedig Szentlélekkel telve visszatért a Jordántól.”

Aztán olvassuk a 14. versben: „Jézus pedig a Lélek erejével elment Galileába.” A 18. vers az a bizonyos program, amit Jézus mond. Felolvassa Ézsaiás könyvéből „az Úrnak Lelke van énrajtam, mivelhogy felkent engem...”

És többször olvasunk idegen, tisztátalan, ördögi lélekről ebben az igében. A 4. fejezet azzal kezdődik, hogy Jézust az ördög megkísérti a pusztában. Olvasunk ilyeneket, mint a mai ige, hogy van a zsinagógában egy tisztátalan ördögi lélek egy emberben, amely Jézus Krisztussal párbeszédbe elegyedik.

Olvassuk azt, hogy sokakból pedig ördögök is mentek ki kiáltozván: te vagy ama Krisztus, az Isten Fia.

Milyen érdekes, és ezért kell ezzel az igével is egy kicsit foglalkoznunk, mert sokan kinevetik, vagy nem veszik komolyan, hogy ilyen pedig van ma is. Ez nem a bibliai kornak, Jézus korának a sajátossága, hogy egy ember megszállott, hogy egy emberben idegen lélek lakozik, hanem ez a mai, XXI. századunknak is a sajátossága.

Emlékezték, mikor Jézus azt mondja a tanítványoknak: nem tudjátok, minémű lélek lakik bennetek. És mi tudjuk? És te tudod, hogy benned milyen lélek lakozik? Hogy Istennek áldott Szentlelke töltött már el? Eltöltött tűzzel, bűnbocsánattal, örömmel, szabadsággal? Vagy pedig egy ördögi lélek lakik az emberben, amely az embert gyötri, rabságban tartja, kínozza? Mert csak ez a kettő lehetséges. Harmadik verzió nincs. — Erről majd fogunk nemsokára hallani.

Lukács nem elmélkedik az idegen lélek eredetéről, lényéről. Számára csak az a fontos, hogy milyen hatást gyakorol az emberre. Mert mind a két léleknél ez a döntő, hogy milyen hatást gyakorol az emberre.

A Szentlélek milyen hatást gyakorol az emberre? Az Újszövetségben nagyon sok igét lehetne olvasni. Hadd foglaljam össze egyetlen kifejezéssel: amikor Isten Lelkéről beszél az Újszövetség, akkor mindig úgy szól, hogy az Isten Lelkének ajándékai vannak. A Lélek ajándékai, a Lélek gyümölcse.

A Galata levélben szépen van felsorolva, hogy melyek a Léleknek a gyümölcsei. És mit tesz az idegen Lélek? — azt is vizsgálja Lukács. Mégpedig Lukács mint orvos, úgy is vizsgálja, hogy a testtel mit tesz ez az idegen Lélek. De nekünk még fontosabb, hogyan teszi tönkre a lelket.

A másik, ami ebben a 4. fejezetben nagyon érdekes, hogy Jézus Krisztusról többször olvassuk ebben, hogy bement a zsinagógába. Az ige mindig azt mondja: és tanított azoknak zsinagógáiban, dicsőíttetvén mindenektől. És Názáretben, ahol felnevelkedett, bement szokása szerint szombatnapon a zsinagógába.

Mit csinál Jézus „szokása szerint”? Ez nem azt jelenti, hogy egyszer eszébe jutott, hogy na, szombat van, — ma így mondanánk: ma vasárnap van —, akkor megünnepeljük templomba. Hanem azt mondja: Jézus „szokása szerint”...

Mai igénk is hol játszódik? A zsinagógában. Mert úgy kezdődik mai igénk is, hogy Jézus Krisztus lement Kapernaumba, Galilea városába és tanította azokat szombatnapokon. Hol? Nyilvánvaló, hogy a zsinagógában. Ez a legelső üzenete ennek az igének, hogy Jézus Krisztus ígéje kiemeli nekünk a templom fontosságát. Mert Jézusnak szent volt a zsinagóga, a templom.

Ezt azért kell kiemelnünk, mert sokakkal találkozunk ma, a XXI. században, amikor azt a véleményt halljuk: az emberek nem szívesen mennek templomba. A hitünkhöz nekünk nem kell a templom. Nekünk a lelki életünkhöz nem kell a templom.

Tulajdonképpen a templom nekünk nem is úgy kell, mint tető, fal, téglá, festék, világítás, fűtés... Nekünk a templom azért kell, mert ott van a gyülekezet. Ahol ott van a gyülekezet, ott van Jézus is. Mert azt ígérte, hogy ahol összegyűlnék az Ő nevében, ott van közöttük. Tehát a templom nekünk nem önmagában szent, hanem azért, mert ott van az ige. Mert ott van Jézus.

Nem bántom azokat, akik nem járnak templomba, akiknek a vasárnap nem szent. Akik nem tartják fontosnak, hogy 8 vagy 10 órára eljőjenek a gyülekezetbe. De az a döntő, hogy aki nincs itt az istentiszteleten, az nincs ott, ahol Jézus van, ahol Jézus szól, az nincs ott, ahol az ige hirdettetik, az nincs ott, ahol a közösséget meg kellene élnünk, ahol oda kellene ülnöm a 89 éves néni mellé, köszönni neki és esetleg megkérdezni: hogy van? Vagy egy fiatal mellé és megkérdezni: sikerültek a vizsgáid? Ezt interneten nem lehet megtenni.

Persze vannak betegek, ágyhoz kötöttek, akik nem tudnak közöttünk lenni. Azoknak nagyon jó, ha meghallgatják interneten vagy videóból az istentiszteletet.

Jézus Krisztus lemegy a templomba, mert ott akar lenni, ahol a gyülekezet van. Ezért a gyülekezetnek meg ott kell lennie, ahol Krisztus van.

Csodálatos dolog, és ezt azért mondom, mert ma sokaknak az a véleménye, hogy az embereket nehéz behozni a templomba. Ma van egy olyan modern gondolat, hogy nem a templomba kell hívni az embereket, hanem ki kell menni az emberekhez. — Lehet, hogy ti is hallottátok már ezt. Ki kell menni az emberekhez az utcára, a Metróba, az aluljárókba, és ott kell hirdetni az evangéliumot. — Persze, ti is egy félóra múlva ki fogtok menni. Nem ülünk itt a templomban egész héten reggeltől-estig. Hazamentek a társasházba, visszamentek az iskolába, kollégiumba, a munkahelyre.

Egész héten Jézus Krisztus mit csinált? Járt a Galileát. Általment Samárián. Hányszor mondja az ige, hogy Jézus járt a falvakat. Kiment Ő, megállt Jákób kútja mellett. Leült és beszélgetett egy asszonnyal. Megszánta Bartimeust, és megállt a virágvasárnapi menet, mert ezt az embert 'fel kell venni a szekérre'. Ez az ember csatlakozni akar hozzánk.

Lehívja Zákeust a fáról: Zákeus, gyere le! — Kiment Jézus. De ne felejtsük el, nem lehet kijátszani Isten ígétét, mert szombatnapon meg bement a templomba Jézus. Szombatnapon nem az utcát járta a mi drága Urunk és Megváltónk, hanem bement a templomba, kezébe vette a tekercset, az Ézsaiás könyvét, az ígét, és erővel, hatalommal hirdette az ígét, és a templomban adott szabadulást.

Most például egy emberről olvasunk, akiben ördögi lélek volt. Ne higgyetek azoknak, hogy ma különböző stadionokban kell az ígét hirdetni, mondván, hogy

a stadionokba meg a sportcsarnokokba bemegy a nép, de a templomba nem megy be. Higgyük már el, hogy akinek kell, az be fog jönni a templomba, akiben az Isten Szentlelke elvégzi azt a munkát.

Ezt azért is mondom, mert olyan sokakkal beszélgetek, akik bejönnek az irodába és azt mondják: szeretnék szabadulni. Nagyon jó! Kívánjuk, jöjjön ide a gyülekezetbe, jöjjön a templomba, kezdje olvasni Isten igéjét és Jézus Krisztussal, a Szabadítóval fog találkozni. Ja, nem úgy, hogy templomba jöjjenek! Tiszteletes úr, valami mást tessék mondani.

A más, amit mondok neki, az szokott lenni ilyenkor: ne haragudj, de úgy akarsz úszni tanulni, hogy nem mész a vízbe. Aki úszni akar megtanulni, annak vízbe kell mennie. Ez evidens!

Valaki szabadulni akar úgy, hogy nem gyülekezetbe, nem közösségbe, nem igehirdetésre jön, hogy hallja az igét? Mert az hallásból van, a hallás pedig Isten igéje által. Hogy akar tanulni úgy, hogy iskolába nem megy? De szeretne sokat tudni, sokat tanulni. — Hát iskolába kell menni, előadásra kell menni. A jegyzetet meg hazavinni és otthon is tanulni. Ilyen a Szentírás is. Otthon az éjjeliszekrényünkön van, a polcunkon, az íróasztalunkon, a konyhaszekrényünkön. Itt pedig a középen van, és halljátok az igét.

Az első tehát: legyünk ott, ahol Isten igéje szól. Egy zsinagógában is szólt az Isten igéje? Igen! A Kapernaumi zsinagógában, mert ott van Jézus. Ezért nem mindegy, hova megyünk. Oda menjünk, ahol Jézus van.

A mi régi reformátor eleink tudjátok, mit mondtak arra, hogy mindegy, hova tartozunk, melyik külső egyházba, mindegy, melyik templomba jár valaki, csak legyen templomi formája. A mi drága eleink azt mondták: nem mindegy! Mert oda kell menni, ahol Krisztust igazán prédikálják. Ahol a kegyességet megkívánják, megkövetelik, mert tőlünk is a mi Urunk megköveteli.

De ebben a zsinagógában nem azért volt szabadulás, mert ment a liturgia. Nem azért volt szabadulás, mert a papok ide-oda forgolódtak. Hanem azért, mert Jézus kezébe vette az igét, és az megszólalt. Ma is az Ő szava örökre megáll. A fű elszáradhat, a virág is, minden elmúlhat, de Istenünk igéje örökre megmarad.

Ezért legyen az első üzenete az igének: szükség van templomra, gyülekezetre, mert Jézus Krisztus találkozni akar velünk.

Van ott egy megszállott ember ebben a zsinagógában. Tulajdonképpen egy ideig nem is lehet látni, hogy megszállott. Lehet, hogy ő magáról sem tudta, hogy benne milyen lélek van. Mert ha ez kiderült volna, akkor a zsinagógába be sem engedik. Az akkori szokások, törvények szerint (most ne firtassuk, hogy jó volt, vagy nem volt jó), tulajdonképpen nem is engedték volna be. Ez lehet, hogy egy nagyon tisztességes emberként ült a zsinagógában, lehet, hogy megbecsült emberként ült ott. És egyszer csak megszólal benne ez az idegen lélek.

Jézus Krisztus hatalmas szavával szemben az idegen lélek mindig megrémül, mindig reszket, mert veszíteni fog, és úgy látszik, hogy vesztett ügye lesz, mert szembe kerül az erősebbel, a hatalmasabbal. Amikor Krisztus szól, akkor ez a lélek megretten. Félti a hatalmát, erejét, nagyságát.

Mit mond az idegen lélek? Mert ez nagyon-nagyon fontos. Azt mondtam, hogy Lukács nem az idegen lélek eredetét vizsgálja, hanem az emberre gyakorolt hatását.

Az egyik, amit mond: „Ah, mi közünk hozzád, názáreti Jézus?” — Itt van a legelső üzenete ennek a mondatnak, hogy a gonosz lélek legnagyobb hatása, hogy az az ember, akiben lakik, az Jézus Krisztussal nincs közösségben. Márpedig, aki Jézus Krisztussal nincs élő közösségben, annak magának sincs élete, mert Ő az Élet. Akiben nincs Jézus, abban nincs meg Isten Lelke, annak nem lehet üdvbizonyossága, bűnbocsánata, örök élete. „Mi közünk hozzád, Jézus?” — vagyis a tisztátalan lélek azt mondja, hogy neki nincs köze Jézushoz. Az Isten pedig mire hívja a hívó embert? Az 1Korintusból eszetekbe jutott az ige? Azt mondja Pál apostol: „Áldott az Isten, aki elhívott minket az Ő Fiával, Jézus Krisztussal való közösségre.”

Az öreg János, olyan világosan beszél: „A mi közösségünk az Atyával és az Ő Fiával, Jézus Krisztussal.” (1János 1,3). A mi legnagyobb örömünk, hogy közösségünk van Krisztussal. Össze vagyunk kapcsolva Krisztussal. Úgy, mint a vagon a mozdonyal. Mert a vagon a mozdonyhoz kapcsolják, és az húzza majd őket, célba viszi őket. Mert a vagon magától nem tudna célba jutni. De ha közössége van a mozdonyal, mert a mozdonyban van az erő, az célba juttatja.

Áldott az Isten, mert erre hívott minket! Áldott az Isten, mert a Szentlélekkel összekapcsol Krisztussal. Mit mond a tisztátalan lélek? Mi közünk hozzád, Jézus?

Elmondom, hogy a sémita füleknek ez a mondat így hangzott: „Ah, Jézus, miért avatkozol bele az ügyünkbe?” — A sémiták így értették. Vagyis a tisztátalan lélek mindig az ügyein kívül tartja Jézust. Nem baj, ha valahol közel van, de az ügyeinkbe ne szóljon bele. Az életünkbe nem szóljon bele.

Mint az engedetlen gyermek, aki azt mondja a szülőnek: ne szólj bele az életembe! Én azt csinállok, amit akarok.

Ez a második üzenete az ígének, hogy így tudod meg, minémű lélek van benned: vajon Jézus intézi-e az ügyeidet, vagy pedig azt mondod: miért avatkozol bele? Neked az én ügyeimhez semmi közöd nincs.

Mit szoktál mondani? Hogyan élsz akár idősként, akár fiatalként, gyerekként, édesanyaként, családapaként? Jézus beavatkozik az ügyedbe? Vagy pedig azt mondja az a lélek, amelyik benned van: ebbe nem szólsz bele! Ne avatkozz bele!

Az idegen lélek nem engedi, hogy Jézus beavatkozzon. Pont ez a nagy baj. Mert ha Jézus beavatkozik, ott mindig gyógyulás, mindig öröm, mindig szabadulás, mindig tisztulás van. Ha Jézus nem avatkozik be, ott mindig harag, gyűlölet, irigység, félelem, káosz, ott mindig pusztulás van.

Biztos ismeritek azt az amerikai levelet, amit most pontosan nem is tudok elmondani, amikor egy amerikai diák levelet írt Istennek. Kedves Isten! Miért engedted, hogy a városunkban ilyenek történjenek? Bemegy egy ámokfutó, húszt diákokat lelő. — Valaki megírta a választ, mintegy Isten nevében: Kedves X, Y, sajnos nem engedtetek be az iskolába, nem engedtetek be a bíróságaitokra, nem engedtetek be a kórházaitokba — engem kitiltottatok mindenünnen.

A mai ember is ezt mondja: ne avatkozzon bele Jézus!

Sok fiatal jött fel itt a karzatra. Nem tudom, honnan vagytok, de örülünk nektek. Vannak itt mások is: felnőttek, idősek is. Mindenkit hadd kérdezzek: Jézus beavatkozik? Azt mondod, tetszik egy fiú vagy tetszik egy leány. Úr Jézus, te mit szólsz hozzá? Ezt jelenti, hogy Jézus beavatkozik. Őt szántad nekem? Avatkozz be-

le. Azt mondta a másik: költözzünk össze, mert miért fizetnénk két albérletet? Úr Jézus, te beleavatkozol ebbe? Te megakadályozod, hogy a szállítók eljöjjenek? Te azt akarod, hogy tényleg közös lakásunk legyen? Te mit akarsz?

Valaki egyszer elmondta (ez még régen volt), három munkahelyet kínáltak nekem. Uram, melyiket válasszam? Ma már ilyen ritkán van, sokan örülnek, ha legalább egy munkahelyet felajánlanak. Tudod, az Urat kértem. Nem tudok dönteni, Uram! Melyiket válasszam? — Itt is szolgált az a testvérünk, aki nekem ezt elmondta. Végül a MÁV-hoz ment. Azt mondta: Isten milyen jót tett velem, mert az egész országban ingyen utazhattam, és vihettem az evangéliumot. — Én nem tudtam, mit válasszak.

Jézus beavatkozik az ügyeidbe, a pénzügyeidbe, a szerelmi ügyeidbe, a munkahelyi kapcsolataidba, a rokonokkal való kapcsolatba, haragba vagy megbékélésbe, be szokott Jézus avatkozni? — Innen lehet meglátni, hogy minémű lélek lakik benned. Vagy pedig azt mondod: nem, Jézus, állj az ajtó előtt, ott jó helyen vagy, itt én intézem az ügyeket.

A másik, amit a gonosz lélek mond — ez is nagyon tanulságos —: „Azért jöttél, hogy elveszíts minket?” — Ezért érdemes olvasni az igét egyszerre, nem egy perikopát, ami ki van jelölve a Kalauzban, hanem az egész részt. Mert ha valaki elolvassa az egész részt, akkor a 18. versnél feltétlenül megakad a szeme. Mert mit mond Jézus? Feláll a zsinagógában és azt mondja: „Az Úrnak Lelke van énrajtam, mivelhogy felkent engem, hogy a szegényeknek az evangéliumot hirdesse. Elküldött, hogy a töredelmes szívűeket meggyógyítsam, hogy a foglyoknak szabadulást hirdessek. Vakoknak szemei megnyílását, és szabadon bocsássam a lesújtottakat.” — Jézus elmondja, miért jött.

Mit mond a gonosz lélek? Azért jöttél, hogy szabadíts? Nem! Azért jöttél, hogy elveszíts.

Jézus elmondja, miért jött. A gonosz lélek ezt nagyon jól tudja, hogy Jézus ezt mondta a zsinagógában korábban, — akkor ő az ellenkezőjét mondja: te azért jöttél, hogy elveszíts minket. — Vagyis a gonosz lélek onnan ismerhető fel, hogy az emberben mindig az ellenkezőjét akarja cselekedni, mint amit Isten akar. Ha Isten azt mondja: fehér, a gonosz lélek azt mondja: fekete. Mert mindig az ellenkezőjét mondja.

Így volt már az Éden-kertben is. Isten megmondta: meghalsz, ha eszel arról a fáról. Mit mond a gonosz lélek, az ördög? Á, nem haltok meg, sőt olyanok lesztek, mint az Isten. Ez a praktikája az ördögnek. Már az Éden-kerttől kezdve mindig az ellenkezőjét mondja. Vagyis meg van győződve arról, hogy Jézus elvenni akar. Pedig Jézus kijelentette: Ő adni akar.

Mint mond Jézus? Azért jöttem, hogy életük legyen és bővülködjenek. És mit mond a gonosz lélek? Hogy elveszíts, azért jöttél, hogy tönkre tégy.

Mivel sok fiatal van itt, megint egy példa jutott eszembe. Hány fiatal mondta nekem azt: ha én Krisztust fogom követni, akkor nem szabad ezt sem, ezt sem, meg ezt sem... Az Isten tőlem el fogja venni ezt, meg ezt... — Mondom: dehogy fogja elvenni, még több mindent ad, mert Isten többet adni kész, mint hinné emberész. Csak hidd már el, hogy Ő az életedet meggazdagítja, teljessé teszi, azért, mert Ő maga az élet.

Mert Jézus nélkül az élet nem élet! A 388. Halleluja mondja: az élet nélküled nem élet! Hol te nem vagy, én sem leszek. — Vedd már észre, hogy mit akar Jézus.

Azt mondta egyszer egy férfi: mind bolond az, aki a perselybe pénzt dob. Na, ez az idegen lélek. És mit mond Jézus: „hálával áldozzál az Istennek”. Mindig az ellenkezője, mert szemben áll Istennel. Szemben is fog állni Istennel egészen addig, míg oda nem kerül, ahova való. Egészen addig, míg arra a helyre nem kerül, ami neki és az ő angyalainak készített. — Le van írva az ígében. Van egy hely, ami az ördögnek és angyalainak készített.

A harmadik, ami nagyon érdekes: ismerlek téged, ki vagy, az Istennek ama Szentje. Ez egy ószövetségi kifejezés volt. Görögül: „ho hagiosz tu theu”. Ezt Istennek drága követek, szent embereire mondták, hogy „az Isten szentje”. Az idegen lélek ismeri Jézust, de nincs közösségben vele.

Nem az a lényeg, hogy mennyire ismerjük Jézust, mennyit tudunk róla, hanem az, hogy élő közösségben vagyunk-e vele.

Amikor Jézus megdorgálja az idegen lelket, azt mondja: „Némulj meg, és menj ki ez emberből”. Az ördög közepre vetette, kiment belőle, de nem tett kárt benne. Az ördögi léleknek van egy ilyen hatása. (Ezt ma még gyakorolják. Vannak felekezetek, szekták, ahol az ördögi lélek odadobja az embert a földre. Ott henteregnek, ordítognak, kiáltoznak. Abból nem megy ki a lélek. Most erről ne legyen szó.)

Nekem az volt a megdöbbenő, hogy Lukács megjegyzi, hogy odavetette közepre az embert, de kárt nem tett benne. Miért jegyzi ezt meg Lukács? Azért, mert ez nem természetes. Ez kuriózum. Elhagyja az idegen lélek, és kárt nem tett benne. Ezt Lukács olyan nagynak tartja, hogy leírja. Mi az általános? Az, hogy az idegen lélek kárt tesz az emberben. Ez nagy ritkaság, hogy kárt nem tett benne. Az idegen lélek ahova beteszi a lábát, ott mindenütt kárt tesz. Az ember szívében, lelkében, gondolataiban, testében, szerveiben. Micsoda károkat hagy maga után!

Mi a TV-ben el vagyunk képedve, amikor egy-egy hírt meghallunk, hogy ömlik a víz, mert árvíz van, elönt házakat, műemlékeket. Földcsuszamlások vannak a világon, utak mennek tönkre, és akkor azt mondjuk: micsoda pusztulás! Az emberi életet így tudjuk nézni, hogy az ördög micsoda pusztulást hagy maga után? Mikor az ember azt mondja: jobb lenne meghalni, jobb lenne öngyilkosnak lenni. Micsoda pusztulást hagyott az idegen lélek, és végez az idegen lélek! Micsoda pusztítást tud tenni házasságokban a parázناسág miatt, az italban, a szenvedélybetegségben! Pusztulást végez az idegen lélek a gyermekek szívében, lelkében. Az idegen lélek pusztítja a családokat.

Az, hogy Lukács megjegyzi: kárt nem tett benne, ez nagy kegyelem.

Befejezem azzal, hogy elmondom: vigyázz minden idegen lélekkel! Amikor azt mondod: nem olyan veszélyes ez, nem kell ezt komolyan venni. Babonákkal, különféle sportokkal, tele vagyunk olyan dolgokkal, amelyek kötözni akarnak, amelyben ott az idegen lélek. Lehet, hogy neked azt mondják: írasd be a gyerekedet önvédelmi sportra, mert ha megy az utcán, meg tudja magát védeni. Ott az idegen lélek. Sok jószándékú szülő azt mondja: nincs ebben semmi! Hadd védje meg magát. Legalább megtudja, hogy kell rúgni a másikat.

Azt is lehetne énekelni, amit egy kedves ének mond: Jézus Krisztus szüntelen védelem nekünk. A szülőnek lehetne imádkozni reggel úgy: Áldjon meg téged

az Úr, és őrizzen meg téged. Nem. Az idegen lélek: véd meg magad. Már itt az idegen lélek.

Befejezem azzal, hogy a mi áldott Urunk, Jézus Krisztus, szabadító. Azt mondja az angyal, amikor földre jöttét bejelenti: Nevezd annak nevét Jézusnak, mert Ő szabadítja meg népét annak bűnéből.

Ezt a szabadító Jézust hirdetjük. Nincs olyan rabság, olyan megkötözöttség, olyan idegen lélek, amivel Ő nem tudna elbírní, amiből Ő ne tudna téged megszabadítani. De te kérd azt, amit az előbb énekeltünk: „Szabadságot adj nekem, és tiszta szívvel. Vonj magadhoz, Jézusom, hogy járjak veled.” — Mert ez a szabadság: Jézus Krisztussal járni, élni, és neki hálás, örömteli szívvel szolgálni.

Imádkozzunk!

Jézus Krisztus, magasztalunk téged, hogy tegnap és ma és mindörökké ugyanaz vagy.

Nemcsak az ördögi lélek nem változott az Éden-kert óta, de tudjuk, hogy nálad sincs változás, sem változásnak árnyéka. Ma is kész vagy és képes vagy szabadítani.

Könyörülj rajtunk, és ha van itt valaki köztünk, aki kiált: Úr Jézus, szabadítsodra várok! Szabadíts meg, oldj fel, küldj el, tölts el tűzzel. Hallgasd meg az ő könyörgését. Oldd le a láncokat, nyisd ki a kalitka ajtaját, hogy boldogan mondassuk: lelkünk megszabadult.

Köszönjük a te szabadító hatalmat, erődöt. Köszönjük a templomot, a megszólaló igét. Köszönjük, hogy a te igéd élő és ható. Magasztalunk téged, hogy ma sincs semmi gát, kegyelmed mit ne törne át. Fegyverez le bennünket, törd meg ellenállásunkat, vonj a te közösségedbe, közelségedbe, hogy benned éljünk és benned maradjunk, hogy gyümölcsöt teremjünk, életünk kiteljesedjen, hogy dicsérni tudjunk téged, hogy hirdessük másoknak is: a Szabadító elközelgetett.

Kérünk, avatkozz be a mi ügyünkbe, és engedd, hogy kitárjuk a szívünket, és azt tudjuk mondani: jöjj szívembe, áldott Jézus, így száll imám most feléd. A lelkem oly csüggedt és fáradt, jöjj szívembe, jöjj ma még!

Ámen.

467,1 dicséret

Reinagle A. R., 1799–1877.

Mily jó, ha bűn- től már sza- bad, Az
 Úr szol- gá- ja vagy: A bűn szol- gá- ja
 gyá- va rab, A Krisz- tu- sé sza- bad.